

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 18. januar 2023 blev i sag nr. 98158:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har bygningsbrandforsikring. I brev af 21/4 2022 til nævnet har klagerens advokat bl.a. anført:

"1. KORT REDEGØRELSE FOR SAGEN

I forbindelse med genopførelsen af [ejendom] efter en brand er der opstået en tvist om, hvorvidt der gælder en sumbegrænsning på klagers brandforsikring tegnet hos indklagede.

Konkret går sagens tvist på, hvorvidt det følger af en specifik bestemmelse i de særlige forsikringsbetingelser, at indklagede skal yde forsikringsdækning for genopførelsesomkostninger uden sumbegrænsning.

[Ejendom] tjener som bolig for klager. Klagen vedrører derfor en tvist om brand på klagers hjem, og klager er at anses som forbruger.

2. HVAD VIL DU KONKRET OPNÅ HOS SELSKABET?

Klager ønsker med nærværende klage Ankenævnet for Forsikrings stillingtagen til, hvorvidt indklagede er pligtig at yde forsikringsdækning uden sumbegrænsning. Konkret indebærer dette Ankenævnet for Forsikrings stillingtagen til rækkevidden af vilkåret Garanti 701.

3. SAGENS BESKRIVELSE

I 2013 blev [ejendom] beliggende ..., ramt af et lynnedslag, hvilket medførte brand, der forårsagede omfattende brandskader.

[Ejendom] anvendes til privatbeboelse af klager.

3.1 Forsikringsforhold

Ejeren af [ejendom], [klageren] ('**Klager**'), har under policenummer ... tegnet bygningsbrandforsikring ved Tryg Forsikring A/S ('**Indklagede**') til følgende forsikringssummer:

- Bygning 1: ... kr.
- Bygning 2: ... kr.
- Bygning 3: ... kr.
- Bygning 4: ... kr.

Policen vedlægges som **bilag 1**.

Det fremgår af bilag 1, at der er tegnet dækning for bygningsbrand ved Indklagede. I policen er der ud fra bygningsbrandforsikringen tillige henvist til det relevante afsnit i forsikringsbetingelserne. Forsikringsbetingelserne vedlægges som **bilag 2**.

Der er i den forbindelse henvist til betingelsesnummer 1200, hvori det nærmere er beskrevet, hvilke genstande der er omfattet af dækningen, hvilke skader der dækkes, erstatningens fastsættelse mv.

I policen er der for bygning 1, 2, 3 og 4 desuden specifikt henvist til de særlige betingelser nr. 701 og 831 i bilag 2. Ordlyden af disse betingelser fremgår nedenfor, jf. bilag 2, side 4:

...

Indklagede har tidligere oplyst, at klausulen 'Garanti 701' betyder, at der ikke gælder en sumbegrænsning på forsikringen. Dette skete på et møde 4. juli 2013, hvor Klager, Klagers rådgivere og repræsentanter fra Indklagede deltog. Referat fra dette møde vedlægges som bilag 3, og følgende fra bilag 3 fremhæves:

...

Indklagede havde ikke bemærkninger til denne del af referat, hvilket ses af e-mail af 5. juli 2013, der vedlægges som **bilag 4**.

3.2 Korrespondance om sagens tvistepunkt

Indklagede har efter afholdelse af mødet 4. juli 2013 ændret holdning til det dækningstilsagn, som blev givet med Indklagedes udmelding om, at klausulen Garanti 701 skal forstås således, at der ikke gælder nogen sumbegrænsning for genopførelsesomkostninger. I forbindelse med uenighederne herom har Klagers tidligere advokat, ..., ved brev af 5. marts 2020 til Indklagedes advokat, ..., anmodet om Indklagedes anerkendelse af, '*at dækningssummerne vedrørende udbedringen af brandskaden ikke er begrænset til 'sum-beløbene' på policenummer*' Brevet vedlægges som **bilag 5**.

I bilag 5, under pkt. 2 på side 3, har advokat ... på vegne af Klager henvist til de særlige betingelser nr. 701 og nr. 831 i forsikringsbetingelser og over for Indklagede gjort gældende, at policen og de tilknyttede betingelser medfører, at der er fuld forsikringsdækning til genopførelse af den brandskadede ejendom. Samtidig er det i brevet gjort gældende, at Indklagede bærer risikoen for, at summerne er dækkende for samtlige omkostninger i forbindelse med genopførelsen.

Ved brev af 19. marts 2020 fra Indklagedes advokat afviste Indklagede, at der skulle være dækning uden sumbegrænsning. I brevet, der vedlægges som **bilag 6**, er der under pkt. 2 anført følgende:

'Sumbegrænsning

Tryg har noteret sig, at det er forsikringstagers opfattelse, at Tryg bærer risikoen for forsikringssummerne, dvs. at Tryg efter forsikringstagers opfattelse reelt ikke kan limitere forsikringsdækningen.

Tryg bemærker, at forsikringssummerne fremgår entydigt af forsikringspolice og er en væsentlig del af forsikringsaftalegrundlaget. Tryg vil derfor fortsat kunne påberåbe sig sumbegrænsninger.

Spørgsmål om, hvorvidt forsikringsdækningen kan overstige sumbegrænsningerne i relation til sydføljen, vil alene blive relevant, såfremt forsikringstager modtager styrelseskrav vedrørende anvendelse af oprindelige metoder, der kan medføre genopførelsesomkostninger, der overstiger sumbegrænsningen. Så vidt Tryg er oplyst, forventer ingen af parterne, at dette er aktuelt.'

I e-mail af 4. marts 2022 har Indklagedes advokat fremsendt en opgørelse over de allerede afholdte udgifter ved genopførelsen af [ejendom]. I e-mailen, der vedlægges som **bilag 7**, fremgår, at Indklagede har afholdt udgifter på ca. ... kr., hvortil Indklagede anfører, at der er en rest af forsikringsdækningen på ca. ... kr., hvilket i alt beløber sig til ... kr.

Genopførelsen af [ejendom] kan ikke gennemføres for beløbet på ca. ... kr., da det skaderamte beløber sig til ca. ... kr. ud over dette beløb. Dette er beskrevet i e-mail af 10. marts 2022 fra Klagers advokat til Indklagedes advokat. E-mailen vedlægges som **bilag 8**.

I bilag 8 har Klager igen over for Indklagede henvist til klausul 701 og 831 og herunder referatet af 4. juli 2013 (bilag 3). I bilag 8 har Klager også henvist til det forhold, at der ikke efterfølgende var bemærkninger til referatet. Fra bilag 8 skal følgende fremhæves:

'Som det fremgår af vedhæftede e-mail var der ikke bemærkningerne til ovenstående fra Trygs side, da referatet blev rundsendt. Der er således også løbende ageret ud fra ovenstående, idet der fra sagens opstart har været fastlagt rammer, som har involveret Tryg som en meget aktiv aktør i genopførelsesfasen. Tryg har således løbende indgået i dialog med [klageren] og hans rådgivere, således at der løbende er taget stilling til, hvad der lå inden for rammerne af, hvad der svarer til genopførelse af 'det skaderamte'. Til illustration har [klageren] selv afholdt omkostningerne til etablering af kviste.'

I bilag 8 oplyste Klager om rette forståelse af klausul 701 og gjorde i den forbindelse følgende gældende:

'Det er ganske vanskeligt at forstå forsikringsbetingelserne anderledes end, at Tryg med de særlige betingelser i 701 har udstedt en selvstændig garanti for, at Tryg yder erstatning for samtlige omkostninger forbundet med genopførelsen af [ejendom].'

Der er naturligvis enighed om, at Tryg udelukkende er forpligtet inden for rammerne af sin forsikringsdækning og garanti, men som det fremgår ovenfor, beløber genopførelsen af det skaderamte sig til et beløb på ca. ... kr. mere, end forudsat af Tryg. Tryg opfordres til på dette grundlag af revurdere sin holdning.

Hvis Tryg mener at mangle nogle oplysninger om grundlaget for det opgjorte beløb på ca. ... kr., vil [klageren] naturligvis sørge for, at Tryg straks modtager sådanne oplysninger.'

Indklagedes advokat fastholdt ved e-mail af 11. marts 2012 Indklagedes afvisning af at være forpligtet til at dække genopførelsesomkostninger ud over ... kr. med en henvisning til sumbegrænsningen i bilag 1 og bilag 2. Indklagedes advokat anfører bl.a. følgende i e-mailen:

'Vi har naturligvis tidligere haft dialog med advokat ... om fortolkningen af forsikringsdækningen og har i den forbindelse gjort opmærksom på, at forsikringen, som det tydeligt fremgår af policen, er tegnet med førsterisikosum, dvs. at dækningen er sumbegrænset uden underforsikring. Klausul 701 og 831 medfører imidlertid, at meromkostninger som følge af anvendelse af oprindelige metoder efter styrelseskrav er dækket i tillæg til summen.'

E-mailen vedlægges som **bilag 9**.

3.3 Den løbende dialog med Indklagede under genopførelsesprocessen

Tryg har under processens forløb betinget sig, at Tryg var inddraget i beslutningsprocessen, idet Tryg har krævet, at Tryg deltog på byggemøder og i dialogen i øvrigt, således at Tryg løbende kunne tage stilling til forsikringsdækningen for det arbejde, som blev og skulle igangsættes.

Tryg har først ved e-mail af 10. marts 2022 fremsendt en opgørelse over, hvorledes Tryg forholder sig og hvad der rester af forsikringsbeløb, som Klager kan benytte til genopførelsen. En sådan information er ikke tidligere delt med Klager, og det bemærkes, at Klager derfor ud fra Indklagedes løbende stillingtagen til forsikringsdækning undervejs i genopførelsesprocessen har indrettet sig i tillid til, at der ikke var udfordringer med dækning for de fulde genopførelsesomkostninger. Klager har således bl.a. iværksat nogle arbejder i tillæg til genopførelsesarbejdet, men hvis Klager havde vidst, at Indklagede ville tilbagekalde sit dækningstilsagn med den konsekvens, at Klager forventeligt i første omgang må betale for en række genopførelsesomkostninger, indtil tvisten med Indklagede er afklaret, da havde Klager haft mulighed for likviditetsmæssigt at indrette sig herpå.

Klager har løbende været rådgivet af ... fra ... i forhold til den løbende dialog med Tryg om forsikringsdækningen undervejs i genopførelsesprocessen, og der forligger meget omfattende korrespondance herom. I denne dialog er der heller ikke fremkommet nogen opgørelse, der viser, at Tryg har vurderet, at der ikke er den fornødne forsikringssum til rådighed til, at samtlige genopførelsesomkostninger er omfattet af forsikringsdækningen.

Klagers synspunkter

Indklagede har været og er fortsat en aktiv aktør i genopførelsesfasen, idet Indklagede har krævet at blive inddraget i genopførelsesentreprisen, således at Indklagede løbende kunne tage stilling til, hvad der udgør genopførelsesomkostninger, og dermed ligger inden for rammerne af forsikringsdækningen. Klager har indrettet sig i tillid hertil.

Der er imidlertid opstået en tvist omhandlende spørgsmålet om forsikringssum, idet Indklagede har skiftet standpunkt siden sin udmelding i 2013, jf. bilag 3, og nu gør gældende, at der gælder en sumbegrænsning for den af Klager tegnede forsikring.

Klager gør gældende, at det direkte følger af klausulen Garanti 701, at der i tillæg til den i policen oplyste førsterisikosum, gælder en udvidelse af forsikringsdækningen, således at forsikringsdækningen med Garanti 701 udvides til at dække uden sumbegrænsning. Med henvisning til klausulen Garanti 701 kan Klager således med rette kræve fuld forsikringsdækning for samtlige genopførel-

sesomkostninger, idet dette følger direkte af ordlyden og ligeledes er bekræftet af Indklagede, jf. bilag 3.

Efter at Indklagede har ændret sin forståelse af egne forsikringsbetingelser, har Indklagede givet udtryk for at være af den opfattelse, at Garanti 701 skal forstås i sammenhæng med nr. 831, som omhandler forsikringsdækningen for krav fra Kulturstyrelsen. Det er imidlertid Klagers opfattelse, at dette ikke har støtte i forsikringsbetingelsernes ordlyd og derfor i det hele må afvises. Dette er således også i direkte modstrid med Indklagedes oplysning på møde afholdt 4. juli 2013 om, at uanset at bygningsbrandforsikringen er tegnet som en førsterisikoforsikring, medfører Garanti 701, at Indklagede dækker skaden uden sumbegrænsning. Det bemærkes i denne sammenhæng, at Indklagede på mødet direkte blev adspurgt, om der var en sammenhæng mellem klausul Garanti 701 og klausul 831, og dette blev afkræftet med Indklagedes svar. Det bemærkes for en ordens skyld, at en sådan sammenhæng heller ikke vil være hjemlet i forsikringsbetingelsernes ordlyd.

Det er følgelig i strid med forsikringsbetingelserne, at Indklagede nu afviser at yde forsikringsdækning for samtlige genopførelsesomkostninger uden sumbegrænsning.

At klausulen Garanti 701 skal forstås efter sin ordlyd, understøttes tillige af den særlige karakter, som bygningsbrandforsikringer har. For at beskytte de panthavere, som har pant i en ejendom, skal ejere holde ejendomme forsikret for fuld værdi, og tilsvarende kan forsikringsselskaber ikke opsigte en brandforsikring, førend bygningerne er brandforsikret andetsteds. Med henvisning til de særlig restriktive regler, der gælder for brandforsikringer, kan Indklagede ikke påberåbe sig en fortolkning af egne forsikringsvilkår, som vil medføre en indskrænkning af den forsikringsdækning, der tilkommer den sikrede, her Klager.

På baggrund af ordlyden af klausulen samt den oplyste rækkevidde af klausulen 'Garanti 701' gøres det samlet gældende, at Indklagede er pligtig at anerkende, at der ikke gælder nogen sumbegrænsning for Klagers bygningsbrandforsikring, og at Indklagede følgelig er pligtig at yde fuld forsikringsdækning for genopførelsesomkostningerne.

I tillæg til ovenstående gøres det gældende, at Klager med rette har kunnet betragte Indklagedes oplysning på møde 4. juli 2013 som et dækningstilsagn om, at der ville blive ydet forsikringsdækning for samtlige genopførelsesomkostninger uden sumbegrænsning, eftersom oplysningen om en 'førsterisikodækning' er fraveget med klausulen Garanti 701.

Afslutningsvist bemærkes det, at Klager er forbruger. Aftalevilkår, hvor der er tvivl om forståelsen heraf, og som ikke har været genstand for individuel forhandling, skal fortolkes på den måde, som er mest gunstig for forbrugeren, jf. aftalelovens § 38b. På baggrund af uklarhedsreglen bør klausul Garanti 701 efter Klagers opfattelse fortolkes til forbrugeren's fordel. I bilag 9 anfører Indklagedes advokat, at det tydeligt fremgår af policen, at forsikringen er tegnet med førsterisikosum, dvs. at dækningen er sumbegrænset uden underforsikring. Klager er uenig i, at dette fremgår tydeligt af policen, hvilket ordlyden af klausul Garanti 701 heller ikke understøtter.

Ankenævnet for Forsikring anmodes med henvisning til ovenstående om at fastslå, at der ikke gælder en sumbegrænsning på Klagers forsikringspolice."

Selskabets advokat har i brev af 27/5 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Klager tegnede i 2013 en bygningsbrandforsikring hos indklagede, der var gældende fra den 1. januar 2013 (bilag 1, side 2).

Af policen fremgår, hvad forsikringssummerne er for [ejendommens] fire bygninger, herunder at dækningssummen for bygning 1 er kr. ..., for bygning 2 er dækningssummen kr. ..., for bygning 3 er dækningssummen kr. ..., mens dækningssummen for bygning 4 er kr. ... Det fremgår endvidere ud fra hver bygning, at der er tale om førsterisikosummer (bilag 1, side 5-6).

Af policen fremgår endvidere, at forsikringens dækningsomfang i tilfælde af en bygningsbrand er reguleret af forsikringsbetingelsernes pkt. 1200 (bilag 1, side 5).

Af forsikringsbetingelsernes pkt. 1200 fremgår, at bygningsbrandforsikringen dækker de bygninger, der fremgår af policen, jf. pkt. 1210.10, samt at bygningsbrandforsikringen dækker direkte skade på de forsikrede bygninger ved brand, jf. pkt. 1220 (bilag 2, side 25). Det fremgår endvidere af pkt. 1250.10, at erstatningen i tilfælde af brand fastsættes efter reglerne i forsikringsbetingelsernes fællesbestemmelser pkt. 1040 og frem (bilag 2, side 25).

Af forsikringsbetingelsernes fællesbestemmelser pkt. 1020.16 fremgår, at vægmalerier, relieffer og anden ind- eller udvendig bygningsudsmykning alene erstattes af forsikringen med deres håndværksmæssige værdi (bilag 2, side 14).

Af pkt. 1050.10 fremgår, at det af policen fremgår, hvilken forsikringsform der gælder for hver enkelt bygning. Det er yderligere defineret i forsikringsbetingelsernes pkt. 1070, hvad der forstås ved førsterisikoforsikring, herunder at det forsikrede er dækket med indtil den i policen fastsatte forsikringssum med tillæg af senere indeksregulering, jf. pkt. 1070.10, samt at der ikke kan gøres underforsikring gældende, jf. pkt. 1070.11.

Det fremgår endvidere af pkt. 1070.14, at der højst kan anvendes priser for byggematerialer, der er almindelig i brug, konstruktioner og byggemetoder der er almindeligt anvendt ved byggeri på landbrugsejendomme på skadetidspunktet (bilag 2, side 18).

I tillæg til bygningsbrandforsikringen blev klausulerne 701 og 831 indføjet som følge af, at [ejendom] er fredet, hvorefter [ejendom] har en arkitektonisk og kulturhistorisk værdi af national betydning.

Klager har ikke fremlagt klausulerne 701 og 831. Som **bilag A** vedhæfter jeg derfor klausulerne 701 og 831.

Af klausul 701 fremgår:

...

Af klausul 831 fremgår:

...

Det fremgår således af klausulerne, hvornår udgangspunktet om førsterisikoforsikring skal fraviges, dvs. hvornår forsikringssummerne kan overskrides.

Efter klausul 701 gælder sumbegrænsningerne angivet i policen således ikke for genopførelsesomkostninger, når genopførelsesomkostningerne anvendes på byggematerialer, konstruktioner og byggemetoder svarende til det skaderamte (dvs. udførelse til oprindelige metoder). Klausul 701 er suppleret af klausul 831, hvoraf det positivt fremgår, at opgørelsesbestemmelsen i pkt. 1070.14 om at anvende skadetidspunktets metoder til brug for opgørelsen er fraveget, såfremt dette er baseret på krav fra Kulturstyrelsen.

Forsikringen er således undergivet en førsterisikosum, dog således at sikrede har forsikringsdækning for meromkostning til udbedring efter oprindelige metoder efter krav fra Kulturstyrelsen, selvom summen som følge heraf skulle blive overskredet.

Endvidere fraviger klausul 831 forsikringsbetingelsernes pkt. 1020.16, hvorefter vægmalerier, relieffer og anden ind- eller udvendig bygningsudsmykning alene erstattes af forsikringen med deres håndværksmæssige værdi, samt forsikringsbetingelsernes pkt. 1070.14, hvorefter der højst kan anvendes priser for byggematerialer, der er almindelig i brug, konstruktioner og byggemetoder der er almindeligt anvendt ved byggeri på landbrugsejendomme på skadetidspunktet.

Disse fravigelser var selvsagt nødvendige, idet klausulerne ellers ingen virkning havde, da forsikringsbetingelsernes pkt. 1070.14 ville medføre, at der ikke kunne ske genopførelse til oprindelige metoder, idet de oprindelige metoder fra ..., hvor [ejendom] blev opført, ikke var almindeligt anvendt ved byggeri på skadetidspunktet i 2013. Dertil muliggør fravigelsen af forsikringsbetingelsernes pkt. 1020.16, at genopførelsesomkostningerne som følge af krav til genopførelsen fra Slots- og kulturstyrelsen kan erstattes i det hele, og ikke kun med den håndværksmæssige værdi.

Formålet med indgåelsen af klausulerne i tillæg til bygningsbrandforsikringen var således, at forsikringstager, dvs. klager, ikke økonomisk skulle belastes af eventuelle krav fra Slots- og kulturstyrelsen i tilfælde af brand i de fredet bygninger, herunder at klageren skulle have mulighed for at genopføre bygningsdele til oprindelige metoder for derved at sikre [ejendommens] arkitektoniske og kulturhistoriske værdi efter sådanne krav.

Branden på [ejendom] skete den ... 2013 som følge af et lynnedslag.

2. FORTOLKNINGEN AF BYGNINGSBRANDFORSIKRING

Klager har overordnet gjort gældende, at klausulen 701 medfører en udvidelse af forsikringsdækningen, hvorefter samtlige genopførelsesomkostninger er dækket under bygningsbrandforsikringen uden sumbegrænsning. Klager har imidlertid ikke nærmere defineret, hvad der forstås ved 'samtlige genopførelsesomkostninger', herunder om klager er af den opfattelse, at også udbedringsomkostninger, der ikke er en følge af anvendelse af oprindelige metoder, er forsikringsdækket under sumbegrænsning.

Som begrundelse for sin fortolkning af klausul 701, henviser klager til ordlyden af klausulen.

Jeg bestrider klagers fortolkning af klausul 701 som værende korrekt.

Forsikringssummerne for [ejendommens] fire bygninger fremgår udtrykkeligt af policen til bygningsbrandforsikringen, herunder fremgår det ligeledes, at der er tale om en førsterisikoforsikring.

Hvad der forstås ved førsterisikoforsikring er endvidere defineret i forsikringsbetingelsernes pkt. 1070, hvoraf det fremgår, at der ved førsterisikoforsikring forstås, at det forsikrede er dækket med indtil den i policen fastsatte forsikringssum, samt at indklagede ikke kan gøre underforsikring gældende over for klager.

Det fremgår således udtrykkeligt af både policen samt forsikringsbetingelserne, at bygningsbrandforsikringen er en førsterisikoforsikring, hvorefter erstatningen ydes inden for de i policen fastsatte dækningssummer, uanset om der foreligger underforsikring (dvs. uanset om [ejendommens] bygninger reelt har en højere værdi end dækningssummerne).

Idet [ejendom] er fredet, blev klausulerne 701 og 831 tilføjet med det formål at sikre, at [ejendom] i tilfælde af en brandskade kunne repareres/genopføres, så [ejendommen] kunne bevare sin arkitektoniske og kulturhistoriske værdi, samt at klager ikke skulle belastes økonomisk af eventuelle krav fra Kulturstyrelsen, idet sådanne krav oftest vil vedrøre genopførelse af dele af byggeriet til oprindelige metoder, som sædvanligvis er væsentlig dyrere end genopførelsen til nutidige metoder.

I klausul 701 og 831 fraviges udgangspunktet om førsterisikoforsikring således i det tilfælde, hvor der er tale om genopførelsesomkostninger til anvendelse af byggematerialer, konstruktioner og byggemetoder svarende til det skaderamte, dvs. genopførelsesomkostninger vedrørende udførelse til oprindelige metoder efter krav fra Kulturstyrelsen. Af klausul 831 fremgår herunder, at for det tilfælde, at genopførelsesomkostningerne er omfattet af klausul 831, vil forsikringsbetingelsernes pkt. 1020.16 og 1070.14 blive fraveget.

Fravigelserne af pkt. 1020.16 og 1070.14 medfører, at vægmalerier, relieffer og anden ind- eller udvendig bygningsudsmykning på [ejendommen] kan erstattes af forsikringen med mere end deres håndværksmæssige værdi, samt at klager kan anvende byggematerialer, konstruktioner og byggemetoder, der ikke var almindeligt anvendt ved byggeri på landbrugsejendomme i 2013 (skadetidspunktet), hvorfor der således kan ske genopførelse til oprindelige metoder, dvs. metoder der blev anvendt ved [ejendommens] opførelse i ... tallet.

Jeg bemærker i forlængelse heraf, at det er helt sædvanligt ved bygningsbrandforsikringer for fredede bygninger, at forsikringen dækker uden sumbegrænsning for genopførelsesomkostninger som følge af krav, som Kulturstyrelsen stiller til materialer og byggemetoder. Dette skyldes som netop nævnt, at kravene fra Kulturstyrelsen oftest fordyrer genopførelsesomkostningerne væsentligt, idet styrelsen stiller krav om genopførelse til oprindelige metoder, der ofte er væsentlig dyrere, end hvis genopførelsen skulle ske til nutidige metoder. Det er således helt sædvanligt ved fredede bygninger at forsikringsdække de omkostninger, der udspringer af krav fra Kulturstyrelsen.

Klausul 831 medfører som nævnt, at bygningsbrandforsikringen dækker udover de i policen anførte dækningssummer, såfremt der er tale om krav fra Kulturstyrelsen vedrørende reparation/genopførelse. Der er således ikke dækning uden sumbegrænsninger for forhold, som styrelsen måtte opstille som krav som følge af klagers ønske om at foretage forandringer. Det er således ikke muligt for klager at opnå forsikringsdækning for krav, som klager måtte modtage som konsekvens af klagers ønsker til genopførelsen af øvrige bygningsdele.

Kulturstyrelsens grundlæggende formål er at sikre, at den samlede fredningsværdi bevares, dog uden at der nødvendigvis ligger en balance heri. Styrelsen kan således efter omstændighederne

bestemme, at en isoleret bygningsdel ikke skal udføres efter samme metoder, som den skadede del, men kan træffe beslutning om, at bygningsdelen skal genopføres efter oprindelige metoder, dvs. en samlet forøgelse af den fredningsmæssige værdi efter skaden. Endvidere kan styrelsen som forudsætning for at acceptere et ønske om forandring stille krav om, at den fredningsmæssige værdi af andre dele af bygningen skal forøges, således at den fredningsmæssige værdi af den forandrede del af bygningen formindskes, samtidigt med at den fredningsmæssige værdi af øvrige dele af bygningen forøges. Disse eksempler viser således, at styrelsen kan stille krav til genopførelsen, der er en konsekvens af et ønske om forandringer og ikke i sig selv er forårsaget af genopførelse.

Indklagede har i fortsættelse af forståelsen af styrelsens ageren oplyst klager og klagers advokat om, at kun såfremt styrelsens krav er en direkte følge af genopførelse og ikke en direkte eller indirekte følge af et ønske om forandring, vil der være dækning for de meromkostninger, som anvendelsen af oprindelige metoder medfører.

Ovenstående forståelse af dækningen under bygningsbrandforsikringen har indklagede ved flere møder oplyst klager og klagers advokat om, herunder blandt andet i et brev til klagers tidligere advokat af 19. marts 2020 (bilag 6) samt i et brev til klagers nuværende advokat af 11. marts 2022 (bilag 9). Det er således indklagedes klare opfattelse, at bygningsbrandforsikringen som udgangspunkt dækker med sumbegrænsningerne angivet i policen, men at forsikringen er sumløs, når der er tale om genopførelsesomkostninger vedrørende udførelse til oprindelige metoder efter krav til genopførelsen fra Kulturstyrelsen, jf. klausul 701 og 831.

Jeg bemærker i forlængelse heraf, at såfremt bygningsbrandforsikringen skulle være sumløs for samtlige genopførelsesomkostningerne, ville indklagede naturligvis blot have slettet sumbegrænsningerne i policen, idet de i så fald ikke ville have haft nogen virkning.

I sin klage henviser klager endvidere til, at klager er en forbruger, og at aftalevilkår, hvor er tvivl om forståelsen og som ikke har været genstand for individuel forhandling, skal fortolkes på den måde, som er mest gunstig for forbrugeren, jf. aftalelovens § 38 b.

Det er indklagedes opfattelse, at forsikringsbetingelserne, policen samt klausulerne 701 og 831 ikke er uklare, jf. mine bemærkninger ovenfor. Derudover bemærker jeg, at klager gennem hele forløbet har været bistået af en advokat, hvorfor advokaten i hvert fald burde være bekendt med bygningsbrandforsikringens indhold, herunder de udtrykkeligt nævnte dækningssummer i policen samt oplysningen i policen om, at forsikringen er en førsterisikoforsikring.

Klager har endvidere henvist til, at en bygningsbrandforsikrings særlige karakter understøtter, at klausul 701 skal forstås således, at samtlige genopførelsesomkostninger er dækket uden sumbegrænsninger.

Jeg bemærker i forlængelse heraf, at bygningsbrandforsikringens særlige karakter ingen betydning har for fortolkningen af klausul 701 og 831. En forsikringsaftale er en privatretlig aftale, hvorefter det er op til parterne at aftale, hvordan forsikringen skal dække. I nærværende forsikringsaftale er det udtrykkeligt aftalt, at bygningsbrandforsikringen er en førsterisikoforsikring med deraf følgende dækningssummer, medmindre der er tale om genopførelsesomkostninger vedrørende udførelse til oprindelige metoder efter krav til genopførelsen fra Kulturstyrelsen, jf. klausul 701 og 831.

Klager henviser endvidere i sit klageskrift til et mødereferat fra den 5. juli 2013, som klagers advokat har udarbejdet. Mødereferatet er udarbejdet på baggrund af et møde fra den 4. juli 2013 mellem blandt andet klager, herunder klagers advokat, og indklagede.

Klager har henvist til, at en medarbejder fra indklagede på mødet i juli 2013 skulle have oplyst, at bygningsbrandforsikringen i det hele var sumløs. Klager støtter sit synspunkt på, at det af mødereferat fremgår, at en medarbejder fra indklagede oplyste *'at forsikringen er tegnet som en førsterisikoforsikring, men at den i klausul 701 aftalte garanti medfører, at forsikringen derfor dækker skaden uden sumbegrænsning'* (bilag 3, side 3), og at indklagede således har givet et dækningstilsagn til at dække samtlige genopførelsesomkostninger uden sumbegrænsning.

Jeg bestrider naturligvis klagers udlægning af, at en medarbejder fra indklagede skulle have oplyst, at bygningsbrandforsikringen i det hele var sumløs, herunder at indklagede skulle have givet et dækningstilsagn herom. Dertil bemærker jeg, at det naturligvis vil være subjektivt, hvordan forståelsen af klagers ensidigt udarbejdet mødereferat skal forstås, idet jeg dog bemærker, at det ikke fremgår af mødereferatet, at forsikringen generelt dækker uden sumbegrænsning for genopførelsesomkostninger.

På mødet henviste indklagedes medarbejder til klausul 701 og oplyste i den forbindelse, at forsikringen var sumløs i relation til denne, hvorfor indholdet af klausul 701 naturligvis fortsat var gældende. I mødereferatet fra juli 2013 har klagers advokat selv henvist til klausul 701, hvorfor klager og klagers advokat således må have vidst eller burde have vidst, at indholdet af klausul 701 naturligvis fortsat var gældende, og at det var i relation til indholdet af klausulen, at forsikringen var sumløs.

Klager og klagers advokat er eller burde ligeledes være bekendt med formålet bag klausulerne 701 og 831, herunder at de er indsat for at sikre, at [ejendom] i tilfælde af en brandskade kunne repareres/genopføres, så [ejendommen] kunne bevare sin arkitektoniske og kulturhistoriske værdi, samt at klager ikke skulle belastes økonomisk af eventuelle krav fra Kulturstyrelsen til bevarelsen af [ejendommens] arkitektoniske og kulturhistoriske værdi.

Dertil bemærker jeg i øvrigt, at det af klager ensidigt udarbejdede mødereferat, der er udarbejdet efter forsikringsaftalens indgåelse, ikke er en del af forsikringsaftalen, herunder kan oplysningerne i mødereferat ikke træde i stedet for en forsikringsaftale, der udtrykkeligt angiver, hvad og hvor meget der er dækket henholdsvis ikke dækket under forsikringen.

For så vidt angår klagers bemærkning om, at indklagede på mødet skulle have givet et dækningstilsagn om, at samtlige genopførelsesomkostninger var dækket under forsikringen uden sum, bestrider jeg dette som værende korrekt, og jeg bemærker i øvrigt, at det da heller ikke fremgår af mødereferatet.

Selv hvis indklagedes medarbejder fejlagtigt havde oplyst herom, ville indklagede ikke være bundet heraf, idet klager og klagers advokat i så fald må anses for at have været i ond tro om fejltagelsen, da det klart fremgår af forsikringsaftalen, at forsikringen er en førsterisikoforsikring med dækningssummer, medmindre der er tale om genopførelsesomkostninger vedrørende udførelse til oprindelige metoder efter krav til genopførelsen fra Kulturstyrelsen, jf. klausul 701 og 831.

Det har således siden forsikringsaftalens indgåelse været indklagede opfattelse samt formålet med forsikringsaftalen, herunder klausulerne, at bygningsbrandforsikringen var en førsterisikofor-

sikring med dækningssummer, men at den var sumløs i relation til genopførelsesomkostninger til udførelse til oprindelige metode for så vidt angår genopførelsesomkostninger, der udspringer af krav fra Kulturstyrelsen, jf. klausul 701 og 831.

Dertil bemærker jeg, at en forsikringstager som klager naturligvis altid skal iagttage sin almindelige tabsbegrænsningspligt, uanset om forsikringen for en del er sumløs. Klager skal således sørge for at begrænse sit tab. Sikrede kan således ikke vælge at udbedre under anvendelse af oprindelige metoder, hvis dette ikke er indiceret af Kulturstyrelsen.

Endeligt bemærker jeg, at det faktum, at indklagede har haft og fortsat har en aktiv rolle i genopførelsesfasen naturligvis ikke medfører, at indklagede har indvilliget i at forsikringsdække andet end det, der fremgår af forsikringsaftalen. Indklagedes aktive rolle skal naturligvis ses i lyset af, at størstedelen af omkostningerne til genopførelsen af [ejendommen] er omfattet af forsikringsdækningen. Både klager og indklagede har derfor haft en sammenfaldende interesse i at få afklaret, hvilke omkostninger, der var omfattet af forsikringsdækningen, således at klageren har kunne tilrettelægge genopførelsen i lyset heraf. Som følge heraf har der løbende været afholdt møder mellem klager og indklagede herom.

3. Opsamlende bemærkninger

Som det fremgår ovenfor, er det Trygs opfattelse, at forsikringen er relativt enkelt opbygget i relation til forsikringssummer.

Det fremgår af forsikringspolice, at hver bygning er forsikringsdækket med en førsterisikosum, dvs. at hver bygning som udgangspunkt er undergivet en forsikringssum. Dette udgangspunkt er fraveget ved anvendelse af klausul 701 og 831, hvorefter forsikringssummerne kan fraviges, såfremt der i forbindelse med udbedringsarbejderne er anvendt oprindelige metoder efter krav for Kulturstyrelsen.

Der er således ikke uenighed mellem parterne om, at forsikringsdækningen kan overstige forsikringssummen, såfremt der er tale om meromkostninger som følge af reparationsarbejder udført efter oprindelige metoder efter Kulturstyrelsens krav.

Imidlertid synes klager at indtage det synspunkt, at klausul 701 og 831 medfører, at forsikringssummerne ikke finder anvendelse selv i tilfælde, hvor der ikke er tale om udførelse af reparationsarbejder efter oprindelige metoder på trods af, at dette ikke fremgår af nævnte klausuler. Det står indklagede uklart, hvad der efter klagers synspunkt støtter et sådant synspunkt i lyset af den entydige oplysning om anvendelse af forsikringssummer i forsikringspolice.

Klagerens advokat har i brev af 17/6 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Indklagede og klager er enige om, at klausul 701 og 831 fraviger udgangspunktet om førsterisiko-forsikring. Hvordan den nærmere fortolkning af klausul 701 skal ske, er parterne dog ikke enige om, jf. klagers synspunkter i pkt. 2.

1. SUPPLERENDE SAGSBESKRIVELSE

I police (bilag 1) er der ud fra hver bygning angivet, at de særlige betingelser (klausuler) 701 og 831 gælder. En nærmere afklaring af, hvad disse klausuler indeholder, findes i forsikringsbetingelserne (bilag 2) under 0050 Særlige betingelser, hvor ordlyden af klausulerne fremgår. På samme

side under 0050 Særlige betingelser er der oplistet yderligere særlige betingelser, der er oplistet således i bilag 2, side 4:

- Garanti 701
- Ejerforhold 702
- Forsikringssted 703
- Moms og afgifter 802
- Fredet bygning 831
- Svampeskade 838
- Selvrisiko 856

I policen (bilag 1) er de særlige betingelser oplistet i yderste højre kolonne, hvor der ud for bygning 1, 2, 3 og 4 fremgår:

*'Se nr. 701
831'*

På side 7 under Løsøre i policen (bilag 1) fremgår der under kolonnen særlige betingelser:

*'Se nr. 702
703'*

Tilsvarende nederst på side 7 i policen (bilag 1) fremgår:

*'For policen gælder tillige: Se nr. 802
856'*

2. KLAGERS BEMÆRKNINGER

Indklagede har i sine bemærkninger anført, at klausul 701 skal forstås således, at forsikringen er undergivet en førsterisikosum, men at sikrede har forsikringsdækning for meromkostning til udbedring efter oprindelige metoder efter krav fra Slots- og Kulturstyrelsen. Dermed er det indklagedes opfattelse, at det alene er krav fra Slots- og Kulturstyrelsen, der kan blive erstattet ud over forsikringssummen.

Klager er ikke enig heri. I den forbindelse skal der endnu engang henvises til ordlyden af klausul 701:

...

I klausul 701 fremgår, at hvis genopførelsen efter en skade beløber sig til mere end den i policen anførte forsikringssum, vil differencen mellem forsikringssummen og de faktiske genopførelsesomkostninger også blive erstattet. Det fremgår ikke af klausul 701, at det alene gælder genopførelsesomkostninger, som vedrører krav fra Slots- og Kulturstyrelsen.

Indklagede har anført, at klausul 701 suppleres af klausul 831. Klager er ikke enig i denne udlægning, hvilket heller ikke understøttes af faktum. Først og fremmest henviser klausul 701 ikke til klausul 831 eller omvendt. Derimod henviser klausul 831 direkte til, at afsnit 1070.14 og afsnit 1020.16 i forsikringsbetingelserne (bilag 2) skal fraviges, men ikke at krav fra Slots- og Kulturstyrelsen også omfatter klausul 701.

Dernæst er der i oplistningen i forsikringsbetingelserne (bilag 2), jf. pkt. 1 ovenfor, intet grundlag for at antage, at klausul 701 skal suppleres af klausul 831. Rækkefølgen i oplistningen af de særlige betingelser taler ikke herfor.

I policen (bilag 1) er der heller ikke holdepunkter for, at klausul 701 suppleres af klausul 831. Der står fx ikke 'Se nr. 701, jf. 831' eller lignende. Længere nede i policen er der refereret til en række andre særlige bestemmelser, der er oplistet på samme måde som klausul 701 og 831, men hvor der heller ikke er sammenhæng mellem disse særlige bestemmelser. Dette taler derfor heller ikke for, at der skulle være en sammenhæng mellem klausul 701 og 831.

Det bemærkes desuden, at klausul 831 er benævnt 'Fredet bygning', mens klausul 701 er benævnt 'Garanti'. Benævnelsen af klausul 701 giver heller ikke en indikation af, at klausul 701 indholdsmæssigt alene skulle omhandle krav fra Slots- og Kulturstyrelsen eller, at formålet med klausulen skulle være fredningen.

På baggrund af ovenstående er der ingen faktuelle holdepunkter for, at klausul 701 skulle suppleres af klausul 831, som indklagede har gjort gældende.

I forhold til klausul 831, som indklagede anfører supplerer klausul 701, fremgår det heri, at '*Med disse forsikringsbetingelser er det tilkendegivet, at krav fra Kulturarvsstyrelsen vedrørende reparation/genopførelse efter en dækningsberettiget bygningskade, erstattes uden sumbegrænsninger*'. Med ordlyden 'med disse forsikringsbetingelser' henvises der til det første afsnit i klausul 831, hvor afsnit 1070.14 og 1020.16 er nævnt. Såfremt bestemmelsen havde til formål også at omfatte klausul 701, ville og burde dette have fremgået af bestemmelsen.

Indklagede har anført, at det positivt fremgår i klausul 831, at opgørelsesbestemmelsen i afsnit 1070.14 er fraveget, når dette er baseret på krav fra Kulturstyrelsen. Når der henses til bestemmelserne i klausul 831, der er fraveget, findes der ingen holdepunkter for at lægge til grund, at disse skulle ses i sammenhæng med klausul 701.

I den forbindelse er det relevant at fremhæve ordlyden af de nævnte bestemmelser. I afsnit 1070.14 fremgår følgende:

'Der kan højst anvendes priser for byggematerialer, der er i almindelig brug, konstruktioner og byggemetoder der er almindeligt anvendt ved byggeri på landbrugsejendomme på skadetidspunktet.'

I afsnit 1020.16 fremgår:

'Vægmalier, relieffer og anden ind- eller udvendig bygningsudsmykning er alene omfattet med deres håndværksmæssige værdi.'

Indklagede har anført, at fravigelsen af disse bestemmelser ville savne mening, såfremt de ikke var nævnt i forbindelse med krav fra Slots- og Kulturstyrelsen. Det beskriver dog fortsat ikke, hvordan klausul 701 suppleres af klausul 831.

Når ovenstående sammenholdes med det faktum, at ..., Ekspeditionssekretær ved Tryg, på mødet 4. juli 2013 udtalte i forhold til sammenhængen mellem førsterisikodækning og klausul 701 og 831, at der er førsterisikodækning, men at den i klausul 701 aftalte garanti medfører, at forsikringen dækker skaden uden sumbegrænsning, understøtter dette, at indklagede tilsvarende har haft denne opfattelse. Indklagede fik anledning til efterfølgende at komme med bemærkninger til referatet, hvilket indklagede gjorde ved e-mail af 5. juli 2013, hvor indklagede havde kommentarer til pkt. 3.3.7 og pkt. 3.3.9. Indklagede havde ikke bemærkninger til den del af referatet (pkt. 3.3.8), som vedrørte forsikringens dækningssum og fortolkning af klausul 701 og 831. Indklagede har efter mødet ændret holdning til, hvorledes klausul 701 skal fortolkes.

Formålet med mødet den 4. juli 2013 var at drøfte den af klager tegnede forsikringsdækning for [ejendom] og skadesbehandlingens videre forløb. Indklagede har derfor før genopførelsen gik i gang, givet klager indtryk af, at genopførelsesomkostninger ud over forsikringssummen ville blive dækket, som det er beskrevet i klausul 701.

Klager er enig med indklagede i, at mødereferatet ikke er en forsikringsaftale, men da det kan anvendes til brug for fortolkning og forståelsen af den klausul, der er uenighed om, er mødereferatet inddraget i nærværende klagesag. Klager er af den opfattelse, at indklagede på mødet gav dækningstilsagn ud over forsikringssummen anført i policen, hvilket klager har indrettet sig i tillid til. Klager har derfor disponeret i tillid til, at indklagede ville yde forsikringsdækning uden sumbe-grænsning, og klager har derfor heller ikke haft anledning til at overveje, om det var eller ville blive nødvendigt at disponere på anden vis, hvis klager selv skulle finde finansiering af genopførelsesomkostningerne efter brandskaden. Indklagede har ikke redegjort for, hvor det fremgår, at klausul 701 skal suppleres af klausul 831. Som nævnt ovenfor, fremgår dette hverken af ordlyd, oplistningen i forsikringsbetingelserne (bilag 2) eller af policen (bilag 1). Klager er derfor fortsat af den opfattelse, at klausul 701 efter sin ordlyd udgør en garanti for klageren, hvorved differencen mellem forsikringssummen og de faktiske genopførelsesomkostninger også er forsikringsdækket.

Indklagede har givet en selvstændig garanti for, at indklagede yder forsikringsdækning for samtlige omkostninger forbundet med genopførelsen af [ejendom]. Indklagede har anført, at det forhold, at klager selv på mødet i juli 2013 henviste til klausul 701, må betyde, at klager og klagers advokat må eller burde have vidst, at indholdet af klausul 701 fortsat var gældende, og at det var i relation til indholdet af klausulen, at forsikringen var sumløs. Ligeledes har indklagede anført, at klager og klagers advokat er eller burde have været bekendt med formålet bag klausulerne 701 og 831, herunder at de er indsat for at sikre, at [ejendom] i tilfælde af en brandskade kunne repareres/genopføres, så [ejendommen] kunne bevare sin arkitektoniske og kulturhistoriske værdi, samt at klager ikke skulle belastes økonomisk af eventuelle krav fra Kulturstyrelsen. Derudover har indklagede anført, at klager og klagers advokat må anses for at have været i ond tro om fejltagelsen, da det klart fremgår af forsikringsaftalen, at forsikringen er en førsterisikoforsikring med dækningssummer, medmindre der er tale om genopførelsesomkostninger vedrørende udførelse til oprindelige metoder efter krav til genopførelsen fra Kulturstyrelsen, jf. klausul 701 og 831.

Hvis indklagede havde tiltænkt en anden rækkevidde af forsikringsbetingelserne, måtte indklagede have udformet ordlyden af forsikringsbetingelserne i overensstemmelse hermed. Police og forsikringsbetingelser er netop udarbejdet af indklagede selv, hvorfor det er indklagede, der må have og har kunnet sikre sig en anden ordlyd, hvis forsikringsdækningen skulle have været en anden end den, der fremgår af klausul 701. Det bemærkes – og gentages – i tilknytning hertil, at indklagede selv tidligere (i 2013) tilkendegav samme forståelse af forsikringsbetingelserne, som klager har baseret nærværende klagesag på.

Det bestrides, at klager må eller burde have vidst, at klausul 701 skulle suppleres af klausul 831, at klager er eller burde have været bekendt med formålet bag klausul 701, og tilsvarende bestrides det, at klager har været i ond tro om fortolkningen af klausul 701. Der henvises i denne sammenhæng igen til, at indklagede selv tidligere (i 2013) tilkendegav samme forståelse af klausulen, som klager baserer nærværende klagesag på. Hvis der gives indklagede medhold i det anførte synspunkt, er det ensbetydende med, at det anerkendes, at klager skulle have været i stand til at forstå forsikringsbetingelserne bedre end indklagede selv. En sådan retstilstand bestrides.

Indklagede har i indlægget bemærket, at det er sædvanligt ved bygningsbrandforsikringer for freddede ejendomme, at forsikringen dækker uden sumbegrænsning for genopførelsesomkostninger som følge af krav, som Slots- og Kulturstyrelsen stiller. Når dette gøres gældende, er klager uforstående over for, hvorfor det ikke fremgår af klausul 701. Klager er forbruger, og det er indklagede, der har udarbejdet forsikringsbetingelserne, og det kan derfor ikke lægges klager til last, at forsikringsbetingelserne ikke er udarbejdet klart nok.

Indklagede har været en yderst aktiv aktør ved genopførelsen af [ejendom]. En repræsentant fra indklagede har deltaget i alle byggemøderne, der er blevet afholdt hver tirsdag, under genopførelsen af råhusentreprisen. Indklagede har løbende godkendt tilbud, taget stilling til om specifikke arbejder skulle betales af indklagede eller af klager selv, har i høj grad stået for valg af håndværkere, forhandlet forlig med håndværkerne uden inddragelse af klager, og generelt ageret ud fra en rolle som bygherre gennem hele processen. Indklagede har altså afholdt klager fra at få økonomisk indsigt, og klager har på ingen måde kunnet disponere over genopbygningen. Når indklagede har ageret på denne måde, har det også været indklagede, der skulle meddele klager, såfremt genopførelsen ikke kunne holdes inden for de fastsatte forsikringssummer, hvis indklagede mente, at disse var gældende. Det var først i foråret 2022 – vel at mærke efter otte-ni år – at indklagede meddelte, at der var en sumbegrænsning på forsikringen.

Indklagede og indklagedes repræsentant har over for klager og dennes rådgivere derimod ageret ud fra, at der ikke var en sumbegrænsning på forsikringen. Som eksempel herpå fremlægges opgørelse på sydfløjen af 16. marts 2021 som **bilag 10**, hvoraf tilbuddet for sydfløjen fremgår. Dokumentet er underskrevet af indklagedes repræsentant ... og bygherres rådgiver

Det fremgår af bilag 10, at der er indhentet fire tilbud, og opgørelsen er foretaget på baggrund af det billigste tilbud. Det fremgår af bilag 10, at indklagede ikke ville yde forsikringsdækning for afstivningen indvendigt i sydfløjen, idet det var indklagedes opfattelse, at behovet for denne afstivning skyldtes dårlig vedligeholdelse. Det fremgår endvidere af bilag 10, at det var indklagedes opfattelse, at erstatningen for sydfløjen skulle ske til dagsværdi, jf. forsikringsbetingelsernes pkt. 1070.16 (bilag 2). Herudover havde indklagede ikke bemærkninger til forsikringsdækningen. For det tilfælde, at indklagede havde ment, at der var dækning med maksimalt ... kr. på genopførelse af sydfløjen, da havde det været naturligt at oplyse klager herom, når der henses til, at opgørelsen af genopførelsesomkostningerne beløb sig til ... kr. og derfor – uanset om der skulle dækkes til dag eller nyværdi – langt oversteg ... kr. Også af denne årsag er der belæg for klagers forståelse af garantien i henhold til klausul 701.

Det bemærkes, at indklagede aldrig vendte tilbage vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt erstatningen for sydfløjen skulle opgøres til ny- eller dagsværdi, på trods af, at klager på hvert byggemøde efterfølgende rykkede for svar.

På trods af, at forsikringssummen i policen (bilag 1) var fastsat til ... kr., meddelte indklagede, jf. det ovenfor anførte, at ville yde forsikringsdækning ud over den anførte sum.

Som **bilag 11** fremlægges mødereferat fra ét af de ugentlige byggemøder, nemlig mødet afholdt 7. september 2021, hvor indklagedes repræsentant deltog. Det fremgår bl.a. af bilag 11 (side 1, pkt. 1), at ... [...] og ... [...] har udarbejdet en aftale vedr. erstatning af skaden på Sydfløjen, denne er udsendt d. 16.03.2021' (bilag 10). Erstatning for skaden på sydfløjen var opgjort i bilag 10, hvori

tilbuddet lød på ca. ... kr., selvom forsikringssummen for sydfløjen var fastsat til ... kr. Det forhold, at det på daværende tidspunkt endnu ikke var afklaret, om der ville blive ydet dækning til dagsværdi eller nyværdi, ændrer ikke på, at indklagede også på dette tidspunkt agerede ud fra en forståelse af, at klausul 701 giver en garanti for dækning uden sumbegrænsninger.

Sammenholdt med det forhold, at indklagede – kort tid efter branden – på mødet 4. juli 2013 meddelte, at der ikke var sumbegrænsning, gøres det gældende, at klausul 701 må fortolkes i overensstemmelse med sin ordlyd, og indklagede er derfor forpligtet til at yde forsikringsdækning for genopførelsesomkostninger uden sumbegrænsning, som anført i garantien i klausul 701.

Da opbygningen af [ejendom] er gået i stå på grund af denne tvist, som i det hele taget har forsinket genopførelsen væsentligt, skal jeg venligst anmode om, at sagen hastebestemmes ved Ankenævnet for Forsikring."

Selskabets advokat har i brev af 5/7 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Efter gennemgang af klagers indlæg af 17. juni 2022 står det mig ikke klart, hvad klager ønsker at opnå med nærværende klagesag.

Forsikringen er som redegjort for i indklagedes indlæg af 27. maj 2022 opbygget således, at der for hver bygning er aftalt en forsikringssum som førsterisiko, samtidigt med at klausul 701 og 831 er aftalt som tillæg.

Forsikringen er herefter som hovedregel begrænset af en forsikringssum, medmindre kravet er omfattet af klausul 701 og 831.

Klager har indtaget det synspunkt, at da klausul 701 ikke henviser til klausul 831, har klager forsikringsdækning ud over summen for meromkostninger til genopførelse til oprindelige metoder, selvom disse ikke udspringer af krav fra Slots- og Kulturstyrelsen til udbedringen i henhold til fredningen.

Indklagede er derimod af den opfattelse, at klausul 701 og 831 skal læses i sammenhæng, således at en fordyrelse af udbedringen, der har baggrund i reparation til oprindelige metoder, forudsætter at Slots- og Kulturstyrelsen har stillet krav herom. Dvs. at der ikke er uenighed om, at det alene er fordyrelse som følge af anvendelse af oprindelige metoder og ikke nutidige metoder, der kan medføre dækning ud over summen.

Uenigheden, hvis klager kan tilslutte sig ovennævnte summering af sagen, er herefter alene centreret om, hvorvidt forsikringsdækning ud over førsterisikodækning er betinget af, at reparationen er sket under anvendelse af oprindelige og ikke nutidige metoder *som følge af krav fra Slots- og Kulturstyrelsen eller ikke*.

Imidlertid er jeg ikke vidende om, hvorvidt klager reelt har udført udbedringsarbejder under anvendelse af oprindelige metoder uden at dette samtidigt har været som en følge af krav fra Slots- og Kulturstyrelsen. Som jeg har forstået faktum, har der grundlæggende været enighed om, hvornår klager har anvendt oprindelige metoder, og at dette efter klagers opfattelse er sket som følge af krav fra Slots- og Kulturstyrelsen.

Såfremt klager ikke har afholdt meromkostninger som følge af anvendelse af oprindelige metoder, hvor dette ikke har haft baggrund i myndighedskrav, kan jeg ikke se, hvad klager ønsker at opnå med nærværende klagesag.

Jeg bemærker endvidere, at selv hvis klager skulle få ret i, at klausul 701 og 831 ikke skal læses i sammenhæng, har klager en sædvanlig tabsbegrænsningsforpligtelse. Klager kan således allerede som følge heraf ikke blot vælge at lade reparation udføre til oprindelige metoder i tilfælde, hvor dette medfører meromkostninger, og hvor anvendelse af oprindelige metoder ikke har betydning for anvendelsen. Det er naturligvis netop i tilfælde, hvor anvendelse af oprindelige metoder har betydning for fredningsværdien og dermed for valg af udbedringsmetoderne, at Slots- og Kulturstyrelsen stiller krav herom. Som følge af reguleringen af fredede bygninger vil en fortolkning af klausul 701 uden skelen til klausul 831 de facto give samme udfald. Som nævnt ovenfor tænker jeg, at klager da også efter sin egen opfattelse netop har anvendt oprindelige metoder, hvor dette er sket efter krav fra Slots- og Kulturstyrelsen, hvorfor bemærkningerne ovenfor snarere er af teoretisk interesse.

Indklagede fastholder herefter, at forsikringsdækning ud over summen forudsætter, at der er tale om meromkostninger som følge af anvendelse af oprindelige metoder, og at anvendelse af oprindelige metoder er en følge af krav fra Kulturstyrelsen.

Såfremt klager måtte være af den opfattelse, at forsikringen er uden sum selv for omkostninger, der ikke relaterer sig til meromkostninger som følge af anvendelse af oprindelige metoder, henviser jeg i det hele til indlægget af 27. maj 2022.

2. Indklagedes rolle

I sit indlæg af 17. juni 2022 finder klager anledning til kommentere 2 forhold, som dog efter indklagedes opfattelse vanskeligt kan have betydning for fortolkningen af forsikringsdækningen, nemlig at Tryg som forsikringsselskab har været en 'yderst aktiv aktør ved genopførelsen af [ejendom], jf. s. 5, afsnit 3, og at indklagede ikke har påberåbt sig sumbegrænsning i forbindelse med reparation af sydfløjen, jf. s. 5, afsnit 4ff.

Det forhold, at Tryg som forsikringsselskab har været aktiv, er vel ret beset både i klagers interesse og en selvfølge, da klager løbende har haft interesse i at have sikkerhed for, hvad indklagede ville forsikringsdække. Samtidigt har Tryg haft interesse i at holde omkostningerne til et minimum. Det forhold, at Tryg har spillet en aktiv rolle, herunder at klagers tidligere advokat ønskede dette og indsatte en kontraktbestemmelse herom i aftalen med klagers rådgiver, har senest givet sig udslag i en voldgiftskendelse, hvor klagers tekniske rådgiver forsøgte at rejse krav direkte mod indklagede med baggrund i rådgiveraftalen og i indklagedes ageren.

Voldgiftsnævnet har imidlertid, som det er klager bekendt, afvist kravet under henvisning til, at indklagede ikke – hverken som følge af rådgiveraftalen eller sin ageren som forsikringsselskab for klager – er direkte eller indirekte part i rådgiveraftalen, hvorefter rådgiveren ikke kunne indbringe indklagede for voldgiftsnævnet. Kendelsen fremlægger jeg som **bilag B**.

Indklagede har således i sin ageren under sagen ageret som forsikringsselskab for klager, hverken mere eller mindre, og har ikke herigennem givet klager anledning til at forvente, at indklagede forsikringsdækker andet eller mere, end hvad der fremgår af den tegnede forsikring.

Klager henviser endvidere i sine bemærkninger til, at indklagede har afholdt klager fra at få økonomisk indsigt i genopbygningen, og at klager på ingen måde har kunne disponere over genopbygningen. Dette er ikke korrekt. Det står endvidere ikke klart for indklagede, hvad bemærkningen herom understøtter i relation til fortolkningen af forsikringsdækningen i forhold til forsikringssummen.

En bygherre har det overordnede ansvar for sit eget byggeri, herunder ansvaret for den økonomiske styring, og det er som følge heraf en bygherres ansvar at have en økonomisk indsigt i genopbygningen. Således kan en bygherre ikke fralægge sig ansvaret for sit byggeri, herunder den økonomiske styring, fordi bygherrens forsikringsselskab indtager en aktiv rolle. Det er bygherrens eget ansvar at have en økonomisk indsigt i genopbygningen.

Dertil bemærker jeg, at klager under hele genopførelsen har været bistået af en bygherrerådgiver, som har kunnet give og efter indklagedes oplysninger også har givet klager detaljeret økonomisk indsigt i genopbygningen. Det kan således ikke lægges indklagede til last, såfremt klager ikke har haft en økonomisk indsigt i genopbygningen, idet det netop er en bygherres (eller dennes rådgivers) ansvar at have denne indsigt.

3. Sydfløjen

Klager har endvidere kommenteret spørgsmålet om forsikringsdækningen i relation til reparationen af sydfløjen.

Klager har fremlagt et dokument fra den 16. marts 2021, hvoraf det fremgår, at der er indhentet 4 tilbud på reparationen af sydfløjen, herunder fremgår indklagedes umiddelbare bemærkninger til det billigste tilbud, herunder at forsikringen hos indklagede ikke dækker afstivning mv., samt at forsikringen alene dækker reparationsomkostninger til dagsværdi. Dernæst fremgår det af dokumentet, at klager og indklagede er uenige om, hvorvidt afstivning er omfattet af forsikringsdækningen samt om forsikringen dækker til dags- eller nyværdi.

Klager har i forlængelse heraf anført, at idet indklagede i sine kommentarer til det fremsatte tilbud ikke anførte, at forsikringsdækningen for sydfløjen maksimalt udgør kr. ..., er der belæg for, at forsikringen er sumløs efter klausul 701.

Klager synes at tage korrespondancen som udtryk for, at indklagede har frafaldet at gøre gældende, at forsikringen er underlagt en førsterisikosum, selvom dette entydigt fremgår af policen. Dette er selvsagt ikke korrekt. Som anført i mit indlæg af 27. maj 2022, fremgår det udtrykkeligt af policen til forsikringen og forsikringsbetingelser, at dækningssummen for sydfløjen udgør kr. ..., samt at forsikringen er en førsterisikoforsikring. Klager og klagers advokats ukendskab til policen og forsikringsbetingelserne kan ikke lægges indklagede til last, og klager kan som bekendt ikke opnå en bedre ret, end der fremgår af forsikringen, som følge af ukendskab til forsikringens indhold.

Dertil bemærker jeg endvidere, at dokumentet af 16. marts 2021 ikke indeholder en endelig opgørelse over, hvor stor en del af reparationsomkostninger der er forsikringsdækket, og således indeholder dokumentet selvsagt ikke et tilsagn til klager om, at alle omkostninger til sydfløjen er dækket af forsikringen. Før indklagede kunne fremkomme med en sådan endelig opgørelse, ville det forudsætte, at klager og indklagede opnåede enighed om, hvorvidt afstivningen var forsikringsdækket, samt om reparationsomkostningerne skulle opgøres til dags- eller nyværdi.

Endelig bemærker jeg, at projektet med reparation af sydfløjen aldrig er blevet igangsat, og reparationsomkostningerne er således aldrig blevet opgjort. Som følge heraf har indklagede heller ikke forholdt sig til, hvilke reparationsomkostninger af sydfløjen der er dækket, herunder summen herfor.

Indklagede fastholder således, at bygningsbrandforsikringen er en førsterisikoforsikring med deraf gældende dækningssummer, men at den er sumløs, såfremt betingelserne i klausulerne 701 og 831 er opfyldt. Betingelserne for, at forsikringen er sumløs efter klausulerne 701 og 831 er, at der skal være tale om meromkostninger til udførelse til oprindelige metoder, der udspringer af krav fra Slots- og kulturstyrelsen, jf. klausul 701 og 831."

Klagerens advokat har i brev af 13/7 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Indklagede har anført, at det ikke fremstår klart for indklagede, hvad klager ønsker at opnå, hvilket vil specificeres i det følgende. Dog henvises indledningsvis til følgende uddrag fra klagers indlæg af 21. april 2022:

'Klager ønsker med nærværende klage Ankenævnet for Forsikrings stillingtagen til, hvorvidt indklagede er pligtig at yde forsikringsdækning uden sumbegrænsning. Konkret indebærer dette Ankenævnet for Forsikrings stillingtagen til rækkevidden af vilkåret Garanti 701.'

Da denne klagesag i det hele og udelukkende vedrører, hvorvidt indklagede er pligtig til at yde forsikringsdækning uden sumbegrænsning til klager, er det ikke relevant for denne klagesag, hvorvidt afholdte omkostninger vedrører genopførelse (forsikringsdækket) eller vedrører arbejder/materialer, der ikke karakteriserer sig som genopførelsesomkostninger og derfor er aftalt at falde uden for forsikringsdækningen. For fuldstændighedens skyld bemærkes det, at klager og indklagede løbende har drøftet, hvad der kvalificerer sig til at være forsikringsdækket, og hvad klager selv har skullet afholde omkostninger til.

Indklagede har under pkt. 1 anført, at klager har en sædvanlig tabsbegrænsningsforpligtelse. Under pkt. 2 har indklagede anført, at det ikke skal lægges indklagede til last, såfremt klager ikke har haft en økonomisk indsigt i genopbygningen. Dette er uden relevans for denne klagesags tvistepunkt og er derfor ikke genstand for bemærkninger. For det tilfælde at det findes, at der ikke gælder en sumbegrænsning, vil parterne herefter skulle drøfte den økonomiske opgørelse, idet drøftelserne herom endnu ikke er afsluttede, bl.a. fordi det er afgørende først at få afklaret, om der gælder en sumbegrænsning eller ikke.

Ankenævnet bedes derfor alene tage stilling til fortolkningen af klausul 701. Det bemærkes, at det anførte omkring sydfløjen, indklagedes ageren og referatet efter mødet med indklagede den 4. juli 2013 er fremhævet for at understøtte det forhold, at indklagede har haft samme opfattelse som klager i forhold til, at der ikke var sumbegrænsning på forsikringen, samt at indklagede herefter har ændret holdning hertil."

Selskabets advokat har i brev af 16/8 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Klager har end ikke kommenteret eller sandsynliggjort, at klager har afholdt meromkostninger til udbedring efter oprindelige metoder i tilfælde, hvor dette ikke er sket efter krav fra Slots- og Kulturstyrelsen. Omvendt har det under hele forsikringssagen været klagers udtrykte opfattelse, at

afholdte meromkostninger netop er afholdt efter krav fra Slots- og Kulturstyrelsen. Sådanne meromkostninger er omfattet af forsikringsdækningen uden sumbegrænsning, hvilket indklagede under hele sagen har været enig med klager i. Det er herefter vanskeligt at se den reelle konflikt, som Ankenævnet skal tage stilling til, såfremt Ankenævnet kan tilslutte sig ovennævnte bemærkninger om forsikringens opbygning."

Klagerens advokat har i brev af 29/9 2022 til nævnet bl.a. anført:

"1. KLAUSUL 701 GARANTI

...

Det fremgår af klausul 701, at det er en garanti. Ved en garanti forstås naturligt, at der gives dækning ud over, hvad der er sædvanligt. Indklagedes assurandør har ved e-mail 27. februar 2005 (**bilag 12**) i forbindelse med den oprindelige indtegning endda anført, at '*... Tryg har udstedt en garanti på alle tre fløje – derfor er alt i sin bedste orden her.*'

I henhold til koncipistreglen skal aftalen ved dennes uklarhed fortolkes til fordel for klager. Denne regel gælder i endnu højere grad, hvor en forbruger står over for et forsikringsselskab, der udsteder en garanti. Derfor bør en af indklagede søgt fortolkning, hvorefter klausul 831 implicit skulle begrænse omfanget ordlyden af klausul 701, ikke kunne finde anvendelse på den indgåede forsikringsaftale mellem klager og indklagede.

2. KLAUSUL 831 FREDET BYGNING

Klager gør gældende, at det ikke kan udledes af ordlyden af klausul 831 'Fredet bygning' (bilag A), at ophævelsen af klausul 1070.14 (nutidige materialer og metoder) og 1020.16 (vægmalier mv.) (bilag 2) er betinget af, at der er stillet krav fra Slots- og Kulturstyrelsen.

Af klausul 831, første afsnit, fremgår det klart, at klausul 1070.14 udgår, og at begrænsningen i klausul 1020.16 ophæves. Der er ikke anført nogen betingelse herfor.

I klausul 831's andet afsnit er det tilføjet, at det herved er *tiltænkt*, at reparation/genopførelse efter krav fra Kulturarvsstyrelsen (nu Slots- og Kulturstyrelsen) erstattes uden sumbegrænsning, men dog inden for forsikringssummen. Sidste led er modstridende, idet det savner mening at anføre, at der ikke gælder nogen form for sumbegrænsning, for dernæst at indskrive en sumbegrænsning med reference til forsikringssummen. Sidstnævnte er tillige også i strid med garantien i klausul 701.

Omvendt er det i klausul 831 ikke anført, at ophævelsen af klausulerne 1070.12 og 1020.15 er *betinget* af krav fra Kulturarvsstyrelsen, men altså kun, at *virksomheden* af ophævelsen af de nævnte klausuler vil være, at krav fra styrelsen dækkes uden sumbegrænsning inden for forsikringssummen. Denne virkning er opnået med ophævelsen af de pågældende klausuler, og klausulerne kan herefter ikke finde anvendelse.

Som anført ovenfor bør enhver uklarhed herom fortolkes til fordel for klageren.

Hvis der efter indklagede opfattelse gælder en sådan begrænsning i dækningen, hvorefter dækning i henhold til klausulerne var betinget af krav fra Slots- og Kulturstyrelsen, burde indklagede have gjort dette klart over for klager ved en udtrykkelig bestemmelse herom i policen, jf. princippet i Højesterets præmisser i U.2016.2926H (**bilag 13**).

Klager har haft en naturlig forståelse af – både ved den oprindelige indtegnning ved indklagedes as-surandør og ud fra ordlyden – at han med de nævnte klausuler og særligt klausul 701 kunne fæste lid til, at han, hvis uheldet skulle være ude, ville kunne genopføre sin ejendom med fuld forsikringsdækning for sine genopførelsesomkostninger.

3. TABSBEGRÆNSNINGSPLIGT

Indklagede har gjort gældende, at klager har en generel tabsbegrænsningspligt og skal vælge en billigere metode, hvor der af Slots- og Kulturstyrelsen ikke kræves opførelse med metoder/materialer som det skaderamte. Dette bestrides. Der henvises til AK.86175 af 20. maj 2015, hvor forsikringstager fik medhold i, at han kunne få erstattet bekostelige håndlavede ringovnsbrændte munkesten, selvom disse var 200 % dyrere end andre munkesten. Bygningen var ikke fredet, og Ankenævnet fandt det alligevel rimeligt, at forsikringstageren fik erstattet de betydeligt mere bekostelige munkesten.

Den erstatningsretlige tabsbegrænsningsregel finder således ikke i denne henseende anvendelse ved opgørelse af en brandskade under en bygningsbrandsforsikring, og der skal erstattes ud fra vilkårene.

Det skal bemærkes, at indklagede på ugentlige projekteringsmøder og efterfølgende byggemøder løbende har været inddraget i beslutninger om genopførelsen, herunder med godkendelse af udbudsmateriale, priser, arbejder og ekstraarbejder, inden arbejdet blev projekteret eller igangsat. Indklagede har derfor løbende godkendt genopførelsesomkostningerne. Der henvises til det i tidligere indlæg anførte om indklagedes adfærd som bygherre. Også af denne grund kan det ikke med rette gøres gældende fra indklagedes side, at klager ikke har opfyldt sin tabsbegrænsningspligt.

4. TRYGS VURDERING AF RESTSUMMEN/GARANTIDÆKNINGEN IFT. KLAUSUL 701

Indklagede har i foråret 2022 opgjort forsikringserstatningen til de i policen angivne førsterisikosummer med tillæg af lovliggørelse og har hertil fastsat et beløb for klausul 701 (bilag A) til ... kr. (bilag 7 og 9). Dette giver en samlet opgjort erstatning på ... kr., hvoraf der på tidspunktet for opgørelsen ifølge Tryg var anvendt ... kr., hvorfor resterstatningen ifølge Tryg udgjorde ... kr.

Det er indklagedes nuværende estimat, at der i tillæg til den af indklagede opgjorte og af klager bestridte samlede erstatning er behov for yderligere ... kr. i genopførelsesomkostninger. Dette estimat forudsætter, at averteringsentreprisen opstarter snarest muligt. Klager kan imidlertid ikke forsætte genopførelsen, førend der er klarhed over budget, herunder forsikringserstatningen.

Indklagede har ikke villet oplyse klager, hvorledes beløbene for klausul 701 i bilag 7 og 9 er opgjort, og har indtaget den position, at det er indklagedes afgørelse vedrørende resterstatning. Klager gør gældende, at indklagede af Ankenævnet bør tilpligtes at godtgøre og specificere opgørelsen af klausul 701, idet det er umuligt for klager at forholde sig til det af indklagede opgjorte og vurderede beløb.

Indklagede bør i tillige specificere opgørelsen af det ifølge indklagede indtil nu anvendte (... kr.), herunder hvad der er betalt af morarenter ud af det opgjorte udbetalte beløb som følge af indklagedes forsinkede betaling til entreprenører og rådgivere, samt forbrug af rådgivere og øvrige om-

kostninger. Endelig bør indklagede afklare, hvorledes indklagede er nået frem lovliggørelsesbeløbene.

Indklagede har ikke tidligere i byggesagen oplyst noget om restsum og vurdering af en selvstændig garantiklausulsum. Klager står derfor helt uforstående og uforberedt på denne situation, der er stærkt bekymrende, når det er indlysende ud fra den rådgivning klager har modtaget, at der er påkrævet langt flere ressourcer, end den af indklagede opgjorte restsum, for at komme i mål med genopførelsen.

Klager har, hvis indklagede måtte få medhold i sin vurdering om en gældende restsum, ikke haft nogen mulighed for at styre byggeriet mod et budget. Indklagede har således aldrig nævnt for klager, at der var en øvre sum, og at når denne var opbrugt ville indklagede ikke længere erstatte genopførelsesomkostningerne. En bygherre er helt afhængig af at kende det styrende budget. Det er Tryg som medbygherre, der har haft fuld styring af økonomien, og ved nu at fastsætte en maksimumsum så langt inde i byggesagen, har klager være frataget mulighed for at styre økonomi og tilrettelægge byggesagen mod et budget. Indklagede kan derfor ikke med rette på nuværende tidspunkt i byggesagen påberåbe sig, at klagers retsstilling skulle være en anden end den, som indklagede under hele byggesagens forløb har ageret ud fra. Allerede derfor, bør indklagede ikke kunne få medhold i en sådan opgørelsesmetode.

Det forekommer, at indklagede efter 9 års skadesbehandling nu forsøger at dreje fortolkningen af klausul 701 derhen, hvor indklagede isoleret opgør/vurderer meromkostningen ved at bruge materialer, metoder og konstruktioner, der ikke anvendes i dag, og som er påkrævet af styrelsen og efterfølgende konkluderer, at der alene kan gives erstatning for dette opgjorte beløb tillagt førsterisikosummen samt lovliggørelse.

Denne fortolkning bestrides. Ud fra ordlyden af klausul 701 (bilag A) er det differencen af de *faktiske genopførelsesomkostninger* og førsterisikosummen, der erstattes. Dette sker når der genopføres med byggematerialer, konstruktioner og byggemetoder *svarende* til det skaderamte. Den naturlige forståelse af klausul 701 må være, at genopfører forsikringstageren ejendommen, så den svarer til, hvordan den var inden skaden, ud fra hvad der er muligt og i øvrigt påkrævet af styrelsen, så får forsikringstageren erstattet de fulde genopførelsesomkostninger. Dette står i modsætning til, hvis forsikringstageren opførte en ejendom, der ikke *'svarer'* til den beskadigede ejendom, hvor forsikringstageren så kun rimeligvis kan opnå førsterisikosummen. Ved *'svarer' til* må naturligt forstås, at den genopførte bygning i bred forstand fremstår, som den beskadigede ejendom, og at der ikke opføres noget helt andet.

Indklagede har på intet tidspunkt nævnt over for klager, at der nu blev opført noget, der i forsikringens forstand ikke var omfattet af klausul 701 – bortset fra de specifikke aftaler, der er indgået mellem klager og indklagede for så vidt angår forbedringer, som ikke karakteriserer sig som 'genopførelse', da der er enighed om disse af klager valgte tilkøb samt enighed om, at betaling herfor skulle afholdes af klager selv, hvilket også er sket.

Der er i klausul 701 heller intet nævnt om, at byggematerialer, konstruktioner og byggemetoder kun erstattes ud over sum, såfremt disse byggematerialer, konstruktioner og byggemetoder ikke anses for gængse og sædvanlige på skadetidspunktet. De skal i henhold til ordlyden blot svare til det skaderamte. Indklagede har på intet tidspunkt under skadesagen givet meddelelse om, at indklagede anså anvendte byggematerialer, konstruktioner og byggemetoder under genopførelsen for ikke at være omfattet af klausul 701.

Indklagede har været fuldt ud involveret i opførelsen og særligt økonomien og har herved løbende godkendt projektering, udbudsmateriale, tilbud og fakturaer. Indklagede har på intet tidspunkt, før på et møde hos Tryg i foråret 2022, i forbindelse hermed meddelt, at der kunne opstå et problem, hvor der ikke var tilstrækkelig forsikringssum til fuld genopførelse eller har taget forbehold herfor.

Afslutningsvist bemærker klager, at indklagede i forløbet har givet klager det indtryk, at forsikringen ville dække, som det fremgår af ordlyden i klausul 701 (bilag A) og med fuld dækning af de faktiske genopførelsesomkostninger. Allerede på mødet 4. juli 2013, kort tid efter branden, fremhævede indklagede, da det blev forespurgt, at forsikringen i medfør af klausul 701 var en aftalt garanti, der medførte, at skaden ville blive dækket uden sumbegrænsning. Indklagedes efterfølgende adfærd har underbygget, at dette var opfattelsen. Indklagede kan ikke med rette 9 år efter skadesagens opstart indtage en fuldstændig modsatrettet retlig position vedrørende dette forhold."

Selskabets advokat har i brev af 7/11 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Klager har i sit indlæg henvist til, at det af klausul 701 fremgår, at det er en garanti, og at indklagedes assurandør i en mail til klager i forbindelse med tegningen af forsikringen i 2005 ligeledes anførte, at klausul 701 var en garanti (bilag 12). Klager har herefter indtaget et synspunkt om, at forsikringen i det hele er sumløs, idet den naturlige forståelse af en garanti ifølge klager er, at der ved en garanti gives dækning ud over, hvad der er sædvanligt.

Indklagede bestrider, at klausul 701 skal forstås i overensstemmelse med den af klager anførte naturlige forståelse af garanti. Klausul 701 kaldes i stikord for en garanti (bilag A, side 1), ligesom klausul 831 i stikord kaldes for fredet bygning (bilag A, side 2). Klausulerne fremgår ligeledes af forsikringsbetingelserne under overskriften 'særlige betingelser', hvoraf klausulernes ordlyd ligeledes fremgår (bilag 2, side 4).

Det fremgår endvidere af klausul 701, hvad der forstås ved klausulen, herunder at der sumbegrænsningerne angivet i policen ikke gælder for genopførelsesomkostninger, når genopførelsesomkostningerne anvendes på byggematerialer, konstruktioner og byggemetoder svarende til det skaderamte (dvs. udførelse til oprindelige metoder). Som redegjort for i tidligere indlæg bliver klausul 701 suppleret af klausul 831, hvoraf det positivt fremgår, at opgørelsesbestemmelsen i pkt. 1070.14 om at anvende skadetidspunktets metoder til brug for opgørelsen er fraveget, såfremt dette er baseret på krav fra Kulturstyrelsen. Klausulerne 701 og 831 medfører således, at sikrede har forsikringsdækning for meromkostning til udbedring efter oprindelige metoder efter krav fra Kulturstyrelsen, selvom summen som følge heraf skulle blive overskredet.

Det fremgår således af forsikringsbetingelserne, hvorledes klausulerne 701 og 831 skal forstås. Indklagede bestrider således, at klausul 701 – som anført af klager – skal forstås i overensstemmelse med den af klager naturlige forståelse af garanti, og at forsikringen som følge heraf i det hele skulle være sumløs. Indklagede bemærker i øvrigt, at en sådan forståelse vil være i modstrid med, hvad der fremgår af klausul 701. Klausul 701 og 831 medfører hverken hver for sig eller i forening, at forsikringen i det hele er sumløs betingelsesløs, dvs., uden hensyntagen til ordlyden af klausulerne.

Indklagede fastholder således, at den tegnede forsikring er tegnet som en førsterisikoforsikring med mulighed for forsikringsdækning i tillæg til summen for meromkostninger som følge af anvendelse af oprindelige metoder til udbedring i overensstemmelse med klausul 701 og 831. Indklagede henviser i det hele til bemærkningerne herom i indlæggene af 27. maj 2022 (side 3-8), 5. juli 2022 (side 1-2) samt 16. august 2022.

Klager har i sit indlæg anført, at den erstatningsretlige tabsbegrænsningspligt ikke finder anvendelse ved opgørelsen af en brandskade under en bygningsbrandforsikring med henvisning til AK 86.175.

AK 86.175 vedrører, hvorvidt en forsikringstager – som følge af en brand – kunne få erstatning for specialbrændte munkesten, som bygningen havde været opført i før branden, eller om forsikringstageren alene var berettiget til erstatning for almindelige munkesten, hvilket selskabet mente. De specialbrændte munkesten var 200 % dyrere end de almindelige munkesten. Ankenævnet fandt, at forsikringstageren var berettiget til at få erstattet de specialbrændte munkesten, idet de svarede til det skaderamte. Nævnet lagde blandt andet vægt på, at der udseendemæssigt var tydelig forskel på de specialbrændte munkesten og de munkesten, som selskabet har henvist forsikringstageren til at købe. Nævnet lagde endvidere vægt på, at *'forsikringsbetingelsernes ordlyd forudsætter, at klageren [dvs. forsikringstageren] – hvor det er muligt og rimeligt – får byggematerialer, der svarer til de beskadigede'* (AK 86.175, side 12).

Indklagede bestrider, at AK 86.175 medfører, at den sædvanlige tabsbegrænsningspligt ikke generelt finder anvendelse ved brandskader dækket under en bygningsbrandforsikring. I afgørelsen lagde nævnet netop vægt på en rimelighedsvurdering, herunder at forsikringstageren skulle have erstattet byggematerialer, der var udseendemæssigt svarende til det skaderamte. Såfremt der ikke havde været tydelig udseendemæssigt forskel på de specialbrændte munkesten og de almindelige munkesten, havde ankenævnet næppe fundet grundlag for, at forsikringstageren var berettiget til de dyre munkesten i stedet for en billigere løsning.

Indklagede fastholder således, at klager har en sædvanlig tabsbegrænsningsforpligtelse, herunder at klager ikke blot kan vælge at lade reparation udføre til oprindelige metoder i tilfælde, hvor dette medfører meromkostninger, og hvor anvendelse af oprindelige metoder ikke har betydning for anvendelsen.

2. Restsum i henhold til klausul 701

Klager er i sit indlæg fremkommet med en række bemærkninger til indklagedes oversigtstal over forsikringsdækningen i bilag 7 og bilag 9. Klager anfører i forlængelse heraf, at indklagede bør specificere opgørelsen, herunder specificere, hvad der er betalt af morarente ud af det opgjorte udbetalte beløb som følge af forsinkede betaling til entreprenører og rådgivere samt forbrug af rådgivere og øvrige omkostninger. Klager har endvidere anført, at indklagede skal afklare, hvorledes indklagede er nået frem til lovliggørelsesbeløbene.

Af klageskriftet fremgår, at klager med nærværende klage ønskede Ankenævnet for Forsikrings stillingtagen til, hvorvidt indklagede er pligtig til at yde forsikringsdækning uden sumbegrænsning (klageskriftet, side 1). Nærværende klagesag vedrører således ikke selve forsikringsopgørelsen, men i stedet spørgsmålet om, hvorvidt den tegnede forsikring er sumløs for alle genopførelsesomkostninger eller blot sumløs for meromkostninger som følge af anvendelse af oprindelige metoder til udbedring baseret på krav fra Kulturstyrelsen. Som følge heraf er det indklagede opfat-

telse, at forsikringsopgørelsen, herunder en specificering af tallene i bilag 7 og 9, er uden betydning for nærværende ankenævns sag.

Indklagede bemærker endvidere, at forsikringsopgørelsen heller ikke skønnes egnet til behandling ved nævnet, jf. Ankenævnet for Forsikrings vedtægter 11 § 4, stk. 3. nr. 3, idet forsikringsopgørelsen kræver omfattende skriftlig såvel som mundtlig bevisførelse.

Indklagede har endvidere i sit indlæg gentaget sit synspunkt om, at indklagede har været medbygherre ved genopførelsen, og at indklagede som følge heraf har haft fuld styring af økonomien.

Indklagede bestrider fortsat, at indklagede har været medbygherre ved genopførelsen. Indklagede har alene ageret som forsikringsselskab for klager, hvilket ligeledes er fastslået i kendelsen af 14. juni 2022 (bilag B). I kendelsen fastslog Voldgiftsnævnet netop, at indklagede – hverken som følge af rådgiveraftalen indgået mellem klager (dvs. bygherre) og totalrådgiveren eller sin ageren som forsikringsselskab for klager – er direkte eller indirekte part i rådgiveraftalen. Indklagede har således ikke været medbygherre ved genopførelsen, men har alene ageret som forsikringsselskab. Jeg henviser i øvrigt til mine bemærkninger herom i mit indlæg af 5. juli 2022, side 2-3.

Derudover skal indklagede igen bemærke, at en bygherre har det overordnede ansvar for sit eget byggeri, herunder ansvaret for den økonomiske styring, og det er som følge heraf er en bygherres ansvar at have en økonomisk indsigt i genopbygningen. Således kan en bygherre ikke fralægge sig ansvaret for sit byggeri, herunder den økonomiske styring, fordi bygherrens forsikringsselskab indtager en aktiv rolle.

Dertil bemærker jeg, at klager under hele genopførelsen har været bistået af en bygherrerådgiver, som har kunnet give – og efter indklagedes oplysninger også har givet – klager detaljeret økonomisk indsigt i genopbygningen. Indklagede bemærker yderligere, at det har været klagers egen bygherrerådgiver, der gennem hele genopførelsesfasen har modtaget fakturaerne fra entreprenører mv. Herefter har bygherrerådgiveren vurderet, om fakturaerne var berettigede, hvorefter bygherrerådgiveren – såfremt han vurderede, at fakturaerne var berettigede – videresendte dem til indklagede til indklagedes vurdering af, hvorvidt indklagede ville forsikringsdække omkostningerne.

Det kan således ikke lægges indklagede til last, såfremt klager ikke har haft en økonomisk indsigt i genopbygningen, idet det netop er en bygherres (eller dennes rådgivers) ansvar at have denne indsigt, samt at klager gennem sin egen bygherrerådgiver – efter indklagedes opfattelse – har kunne opnå oversigt over økonomien i genopførelsen."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af mail af 27/2 2005 fra selskabet til klageren fremgår bl.a.:

"Af klausul 701 fremgår at Tryg har udstedt en garanti på alle tre fløje – derfor er alt i sin bedste orden her."

Af mødereferat af 4/7 2013 fremgår bl.a.:

"3. Referat af mødet

Ankenævnet for Forsikring

26.

98158

...

[Klagerens tidligere advokat] blev valgt som referent.

...

3.3.8 Forsikringens dækningssum og fortolkning af klausul 701 og 831

[Bygningskonsulent] bad Tryg oplyse, hvorledes de fortolkede forsikringens klausul 701 og 831 og sammenhængen mellem disse klausuler og førsterisikodækningen.

[Medarbejder i selskabet] oplyste, at forsikringen er tegnet som en førsterisikoforsikring, men at den i klausul 701 aftalte garanti medfører, at forsikringen derfor dækker skaden uden sumbe-
grænsning.

Endvidere oplyste [medarbejder i selskabet], at klausul 831 medfører, at forsikringen dækker som en forsikring med nyværdierstatning dog uden krav om anvendelse af gængse byggematerialer."

Af mail af 5/7 2013 fra selskabet til klagerens tidligere advokat fremgår bl.a.:

"Jeg skal hermed bekræfte modtagelsen af det fremsendte mødereferat.

Vi har følgende kommentarer til referatet:

Ad. 3.3.7 Administrative omkostninger

- Forsikringen dækker nødvendige udgifter til bistand ved skadeopgørelse samt byggeadmini-
stration i forbindelse med en genopførelse. Erstatningen kan højst andrage 5 % af erstat-
ningsbeløbet for beboelsesbygninger.
- Vi fastholder, at de 5 % er loftet for administrative omkostninger.
- En eventuel overskridelse af de 5 % skal vurderes og godkendes af Tryg.

Ad. 3.3.9 Genhusning af [klageren] og familie

- Forsikringen dækker merudgifter ved fraflytning af beboelsen i indtil 1 år fra skadedatoen.
- Der er ikke betalt præmie for yderligere dækning end 1 år, og der er derfor ikke dækning for
en længere periode.

Der henvises til forsikringsbetingelsernes punkt 1140.20 og 1140.62.

Vi har ikke yderligere kommentarer til referatet."

Forsikringssum

Særlige
betingelser

Af policen fremgår bl.a.:

"

Bygning 1	[ejendom] Hovedbygning Hårdt tag Grundareal ... kvm. Ingen restværdi Forsikringssum	Førsterisiko ... kr.	Se nr. 701 831
Dækningsomfang:	(1200) Bygningsbrand		
...			
Bygning 2	Nordre sidefløj	Førsterisiko	Se nr. 701

Ankenævnet for Forsikring

27.

98158

	Hårdt tag		831
	Grundareal ... kvm.		
	Ingen restværdi		
	Forsikringssum	... kr.	
Dækningsomfang:	(1200) Bygningsbrand		
...			
Bygning 3	Søndre sidefløj	Førsterisiko	Se nr. 701
	Hårdt tag		831
	Grundareal ... kvm.		
	Ingen restværdi		
	Forsikringssum	... kr.	
Dækningsomfang:	(1200) Bygningsbrand		
...			
Bygning 4	Fyrrum	Førsterisiko	Se nr. 701
	Hårdt tag		831
	Grundareal ... kvm.		
	Ingen restværdi		
	Forsikringssum	... kr.	
Dækningsomfang:	(1200) Bygningsbrand"		

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"0050 Særlige betingelser

Garanti 701

Hvis genopførelse efter en af forsikringen dækket skade, med anvendelse af byggematerialer, konstruktioner og byggemetoder svarende til det skaderamte, beløber sig til mere end den i policen anførte forsikringssum – med eventuelt tillæg af senere indeksregulering – vil differencen mellem forsikringssummen og de faktiske genopførelsesomkostninger også blive erstattet.

...

Fredet bygning 831

Bestemmelserne i betingelser 1000 Fællesbestemmelser afsnit 1070.14 udgår, hvis der ved reparation eller genopførelse anvendes byggematerialer, konstruktioner og byggemetoder svarende til det skaderamte. Endvidere ophæves begrænsningen i afsnit 1020.16.

Med disse forsikringsbetingelser er det tilkendegivet, at krav fra kulturarvsstyrelsen vedrørende reparation/genopførelse efter en dækningsberettiget bygningsskade, erstattes uden sumbegrænsninger. Den aftalte forsikringssum, med tillæg af senere indeksregulering, udgør dog den højeste samlede erstatning.

...

1000 Fællesbestemmelser

...

1020 Hvilke genstande omfatter forsikringen

...

1020.16 Vægmalerier, relieffer og anden ind- eller udvendig bygningsudsmykning er alene omfattet med deres håndværksmæssige værdi.

...

1050 Forsikringsformer

1050.10 Det fremgår af policen, hvilken forsikringsform der gælder for hver enkelt bygning.

...

1070 Førsterisikoforsikring

1070.10 Det forsikrede er dækket med indtil den i policen fastsatte forsikringssum med tillæg af senere indeksregulering.

1070.11 Forsikringssummen er fastsat inkl. sådanne følgeudgifter, der er nævnt i punkt 1140. Underforsikring kan ikke gøres gældende.

1070.12 Skaden opgøres til hvad det uden unødigt forsinkelse vil koste at genopføre/ reparere en beskadiget bygning/genstand i uændret skikkelse på nøjagtig samme sted.

1070.13 Ved prisfastsættelsen kan ikke benyttes priser for dyrere byggematerialer eller byggemetoder end de, der er brugt i den skaderamte bygning.

1070.14 Der kan højst anvendes priser for byggematerialer, der er i almindelig brug, konstruktioner og byggemetoder der er almindeligt anvendt ved byggeri på landbrugsejendomme på skadetidspunktet.

1070.15 Skaden behandles som en totalskade, når skaden opgjort efter reglerne for opgørelse af partiel skade – udgør mindst 80% af den indeksregulerede forsikringssum.

...

1070.19 Den samlede erstatning inkl. følgeudgifter, jf. punkt 1140 kan ikke overstige den indeksregulerede forsikringssum.

...

1200 Bygningsbrandforsikring

1210 Hvilke genstande er omfattet

1210.10 De bygninger, der ifølge policen er forsikret mod brand.

1220 Hvilke skader dækkes

1220.10 Forsikringen dækker

1220.11 Direkte skade, som påføres de forsikrede genstande ved

1220.12 *Brand

...

1250 Erstatningens fastsættelse

1250.10 Erstatningen fastsættes efter reglerne i 1000 Fællesbestemmelser, punkt 1040 og frem."

Nævnet udtaler:

Klagerens ejendom brændte i 2013 på grund af et lynnedslag. Tvisten angår, om klageren er berettiget til fuld forsikringsdækning for genopførelsesomkostningerne uden sumbegrænsning.

Selskabet har anført, at bygningsbrandforsikringen som udgangspunkt dækker med sumbegrænsningerne angivet i policen, men at forsikringen er sumløs, når der er tale om meromkostninger til genopførelse til oprindelige metoder efter krav fra Slots- og Kulturstyrelsen, jf. klausul

701 og 831. Selskabet har anført, at såfremt bygningsbrandforsikringen skulle være sumløs for samtlige genopførelsesomkostninger, ville selskabet have slettet sumbegrænsningerne i policen, idet de i så fald ikke ville have haft nogen virkning. Selskabet har anført, at selv hvis klageren skulle få ret i, at klausul 701 og 831 ikke skal læses i sammenhæng, så har han en tabsbegrænsningspligt, hvorfor han ikke blot kan vælge at lade reparation udføre til oprindelige metoder i tilfælde, hvor dette medfører meromkostninger, og hvor anvendelse af oprindelige byggemetoder ikke har betydning for anvendelsen. Selskabet har bestridt at have givet dæknings-tilsagn om, at genopførelsesomkostningerne er dækket uden sumbegrænsning.

Klageren har anført, at det følger af klausulen Garanti 701, at der i tillæg til den i policen oplyste førsterisikosum gælder en udvidelse af forsikringsdækningen, således at forsikringsdækningen med Garanti 701 udvides til at dække uden sumbegrænsning. Klageren har anført, at selskabet på mødet den 4/7 2013 har givet et dækningstilsagn om, at der ville blive ydet forsikringsdækning for samtlige genopførelsesomkostninger uden sumbegrænsning, hvilket selskabets efterfølgende adfærd ligeledes har underbygget.

Klageren har afvist, at Garanti 701 skal forstås i sammenhæng med klausul 831, idet dette hverken har støtte i bestemmelseernes ordlyd, forsikringsbetingelserne eller policen. Klageren har i den forbindelse henvist til, at det ikke kan udledes af klausul 831's ordlyd, at ophævelsen af klausul 1070.14 og 1020.16 er betinget af, at der er stillet krav fra Slots- og Kulturstyrelsen. Ophævelsen af disse klausuler betyder, at krav fra styrelsen dækkes uden sumbegrænsning. Klageren har anført, at tabsbegrænsningspligten ikke finder anvendelse ved opgørelse af en brandskade under en bygningsbrandforsikring, og at der skal erstattes ud fra vilkårene. Klageren har anført, at aftalevilkårene skal fortolkes på den måde, som er mest gunstig for forbrugeren, jf. aftalelovens § 38b.

Klageren har i brev af 29/9 2022 bedt selskabet om at specificere og redegøre for erstatningsopgørelsen. Nævnet bemærker, at erstatningsopgørelsen i denne sag er af en så omfattende og

kompleks karakter, at denne del af sagen ikke skønnes egnet til behandling ved nævnet, jf. vedtægternes § 4, stk. 3, nr. 3.

Nævnet har herefter alene taget stilling til, hvorvidt klageren er berettiget til fuld forsikringsdækning for genopførelsesomkostningerne uden sumbegrænsning, herunder rækkevidden af klausul 701 og 831.

Det fremgår af Garanti 701, at "Hvis genopførelse efter en af forsikringen dækket skade, med anvendelse af byggematerialer, konstruktioner og byggemetoder svarende til det skaderamte, beløber sig til mere end den i policen anførte forsikringssum – med eventuelt tillæg af senere indeksregulering – vil differencen mellem forsikringssummen og de faktiske genopførelsesomkostninger også blive erstattet".

Det fremgår af Fredet bygning 831, at "Bestemmelserne i betingelser 1000 Fællesbestemmelser afsnit 1070.14 udgår, hvis der ved reparation eller genopførelse anvendes byggematerialer, konstruktioner og byggemetoder svarende til det skaderamte. Endvidere ophæves begrænsningen i afsnit 1020.16. Med disse forsikringsbetingelser er det tilkendegivet, at krav fra kulturarvsstyrelsen vedrørende reparation/genopførelse efter en dækningsberettiget bygningskade, erstattes uden sumbegrænsninger. Den aftalte forsikringssum, med tillæg af senere indeksregulering, udgør dog den højeste samlede erstatning".

Af forsikringsbetingelsernes afsnit 1070 Førsterisikoforsikring, herunder afsnit 1070.14 fremgår det, at "Der kan højst anvendes priser for byggematerialer, der er i almindelig brug, konstruktioner og byggemetoder der er almindeligt anvendt ved byggeri på landbrugsejendomme på skadetidspunktet".

Af afsnit 1020.16 fremgår det, at "Vægmalerier, relieffer og anden ind- eller udvendig bygningsudsmykning er alene omfattet med deres håndværksmæssige værdi".

Nævnet bemærker, at betingelserne for forsikringsaftalen kunne være udformet mere klart, og at det følger af såvel den almindelige koncipistregel som af aftalelovens § 38 b – der gælder for forbrugere – at det er selskabet, der bærer risikoen for forsikringsaftalens uklarhed.

Nævnet finder, at der ikke er tilstrækkelige holdepunkter for at foretage den fortolkning af klausul 701 og 831, som selskabet har argumenteret for. Der er således ikke grundlag for, at klausul 701 skal forstås i sammenhæng med klausul 831, idet dette hverken fremgår af bestemmelsesernes ordlyd, policen eller forsikringsbetingelserne i øvrigt.

Nævnet finder, at klausul 701 med tilstrækkelig tydelighed fraviger udgangspunktet om første-risikoforsikring. Klausul 701 skal herefter forstås således, at klageren kan kræve fuld forsikringsdækning, hvis genopførelse efter en af forsikringen dækket skade sker med anvendelse af byggematerialer, konstruktioner og byggemetoder svarende til det skaderamte. Der er efter nævnets opfattelse ikke holdepunkter for at stille som betingelse, at Slots- og Kulturstyrelsen har krævet genopførelse efter oprindelige metoder.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på klausulens ordlyd, at den er betegnet som en garanti, og at klausulen fremstår som en udvidelse af forsikringsdækningen.

Nævnet har også lagt vægt på, at det fremgår af mødereferat af 4/7 2013, at klagerens advokat blev valgt som referent. I referatet noterede advokaten i afsnit 3.3.8, at "[Bygningskonsulent] bad Tryg oplyse, hvorledes de fortolkede forsikringens klausul 701 og 831 og sammenhængen mellem disse klausuler og første-risikodækningen. [Medarbejder i selskabet] oplyste, at forsikringen er tegnet som en første-risikoforsikring, men at den i klausul 701 aftalte garanti medfører, at forsikringen derfor dækker skaden uden sumbegrænsning. Endvidere oplyste [medarbejder i selskabet], at klausul 831 medfører, at forsikringen dækker som en forsikring med nyværdierstatning dog uden krav om anvendelse af gængse byggematerialer". Selskabets medarbejder bekræftede i mail af 5/7 2013 at have modtaget mødereferatet og havde ingen bemærkninger til afsnit 3.3.8.

Nævnet finder, at klausul 831 må forstås således, at forsikringsbetingelsernes afsnit 1070.14 udgår, hvis der ved reparation eller genopførelse anvendes byggematerialer, konstruktioner og byggemetoder svarende til det skaderamte. Dette er ligeledes i overensstemmelse med klausul 701. Efter klausulen ophæves begrænsningen i afsnit 1020.16 også. Der er i henhold til klausulens ordlyd ikke grundlag for at lægge til grund, at ophævelsen af afsnit 1070.14 og 1020.16 er betinget af, at Slots- og Kulturstyrelsen har stillet krav vedrørende reparation/genopførelse. Nævnet bemærker, at det af klausulens andet afsnit alene fremgår, at der med disse forsikringsbetingelser er tilkendegivet, at "krav fra kulturarvsstyrelsen vedrørende reparation/genopførelse efter en dækningsberettiget bygningsskade, erstattes uden sumbegrænsninger". Nævnet bemærker videre, at sidste punkt i dette afsnit er modsigende, idet det heraf fremgår, at den aftalte forsikringssum, med tillæg af senere indeksregulering, dog udgør den højeste samlede erstatning.

Det, som selskabet i øvrigt har anført – herunder om klagerens tabsbegrænsningspligt – kan ikke føre til andet resultat. Nævnet bemærker, at klageren efter klausul 701 har krav på dækning uden sumbegrænsning, hvis der ved genopførelse af en af forsikringen dækket skade anvendes byggematerialer, konstruktioner og byggemetoder svarende til det skaderamte.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Tryg Forsikring A/S, skal anerkende, at der ikke er tilstrækkelige holdepunkter for at foretage den fortolkning af klausul 701 og 831, som selskabet har argumenteret for. Klageren kan kræve fuld forsikringsdækning for genopførelse af de brændte bygninger, som sker med anvendelse af byggematerialer, konstruktioner og byggemetoder svarende til det skaderamte.

Ankenævnet for Forsikring

33.

98158

Selskabet kan ikke stille som betingelse, at Slots- og Kulturstyrelsen har krævet genopførelse efter oprindelige metoder.

Klagegebyret tilbagebetales.



Svend Bjerg Hansen